

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 6C/414/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215211233
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Pivarčí
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4215211233.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno, sudcom JUDr. Máriom Pivarčim, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX, o zaplatenie sumy 4.756,47 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 4.756,47 € spolu s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 6,18 €, vyčísleným úrokom vo výške 216,19 €, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 2,55 €, úrokom vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 200,- €, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia pod stratou výhody splátok.

II. Súd žalobu v časti úroku z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 216,19 € od 24.03.2015 do zaplatenia z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 16.06.2015 bola tunajšiemu súdu doručená žaloba v znení jej opravy zo dňa 15.03.2016, na základe ktorej žalobca žiadal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 4.756,47 eura spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že so žalovanou uzatvoril dňa 21.10.2013 úverovú zmluvu č. XXXXX. Na základe tejto zmluvy boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky v sume 5000,- eur. Tento úver sa žalovaná zaviazala splácať v dohodnutých mesačných splátkach až do úplného zaplatenia (do 16.10.2023). Žalovaná však dohodnuté splátky pravidelne a včas nezaplatila, preto ju žalobca listom zo dňa 23.03.2015 vyzval, aby do 02.04.2015 zaplatila celý dlh, avšak žalovaná tak neučinila.

2. Okresný súd Komárno rozsudkom č. k. 6C/414/2015-48 zo dňa 14.06.2016 v spojení s uznesením Okresného súdu Komárno č. k. 6C/414/2015-65 zo dňa 03.02.2017 žalobu zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

3. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 7Co/187/2017-69 zo dňa 03.07.2018 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie sa v novom konaní bude opätovne zaoberať námietkami

žalobcu uvedenými v odvolaní, pričom sa vysporiada so Všeobecnými obchodnými podmienkami v súvislosti s tvrdením odvolateľa, že tieto sú súčasťou zmluvy ako aj to, či sa mala žalovaná možnosť s nimi oboznámiť, pričom posúdi aj platnosť zmluvy a jej ustanovení. Ďalej bude jeho úlohou špecifikovať, ktoré povinné náležitosti úverová zmluva neobsahuje s poukazom na vyššie uvedené, ak také vzhľadne. Zároveň sa vysporiada s tvrdením odvolateľa, že došlo k zrejmej chybe v počítaní uhradených splátok, s tým, že celková suma uhradených splátok predstavuje iba sumu 1163,16 eura a nie 6.138,44 eura ako bolo nesprávne uvedené v prehľade splátok. V tomto smere odvolací súd uvádza, že celková suma úrady uvedená v písomnom podaní žalobcu doručenom súdu dňa 20.05.2016 po sčítaní jednotlivých položiek za obdobie od 15.11.2013 do 15.12.2014 nepredstavuje sumu 6.138,44 euro a ide zrejme o chybu. Súd prvej inštancie sa preto v ďalšom konaní vyporiada aj s rozdielmi v jednotlivých prehľadoch splátok predložených žalobcom a ustáli, akú sumu žalovaná žalobcovi zaplatila. Následne súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené závery vykoná dokazovanie vo veci samej a opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní. Právnym názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

4. Okresný súd preto v predmetnej veci opätovne nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcu a rovnako tak žalovanú. Obaja mali predvolanie na pojednávanie riadne vykázané, pričom žalobca svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil riadne a včas, žalovaná sa na pojednávanie dostavila, pričom uviedla, že svoj dlh chce splácať po 100,- eur mesačne. Ďalej uviedla, že ju veľmi mrzí vzniknutá situácia, ale manžel nepracoval a ani keď opatroval svokra, nedostával za to žiadne peniaze. V súčasnosti nežiada o nič iné, iba o trochu času, pretože by veľmi nerada prišla o nehnuteľnosť. Riadne pracuje, manžel je na dôchodku, má vnúčence. Nerada by po 33 rokoch prišla o prácu. Pracuje v J. v X. ako upratovačka už 33 rokov. Iný príjem nemám. Jej príjem je 600,- eur. Manžel je rok na starobnom dôchodku, ktorý spláca svoj dlh vo výške 4.000,- eur z dôchodku. Poberá predčasný dôchodok 330,- eur. Býva v dvojizbovom byte v X. s nákladmi na domácnosť 160-170,- eur. Žalovaná predložila súdu k nahliadnutiu potvrdenia o platbe SIPO 101,24 eur, internet 10,- eur, plyn 48,- eur. Mesačne by vedela splácať 200,- eur. Náklady na stravu má nízke.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením obsahu listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a to predovšetkým výpisom z účtu na č.i. 5, úverovou zmluvou č. XXXXX zo dňa 21.10.2013, výzvou na predčasné splatenie úveru zo dňa 23.03.2015 na č. l. 9, druhou upomienkou zo dňa 23.12.2014 na č. l. 10, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 11-18, Sadzobníkom poplatkov na č. l. 19, vyjadrením žalobcu a zmenou žaloby zo dňa 15.03.2016 na č.l. 33, rozsudkom Okresného súdu Komárno č.k. 6C/414/2015-48 zo dňa 14.06.2016, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 7Co/187/2017-69 zo dňa 31.07.2018, Doplnením argumentácie k žalobcom uplatnenému nároku zo dňa 11.10.2018 na č.l. 81, a ostatnými v spise pripojenými listinami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

6. Žalobca sa žalobou podanou na súde prvej inštancie dňa 16.06.2015 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 4.756,47 eur, nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 6,18 eur, úroku vo výške 218,30 eur, úrokov z omeškania vo výške 3,24 eur, úroku vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.756,47 eur od 24.03.2015 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.756,47 eur a nezaplatených úrokov 218,30 eur od 24.03.2015 do zaplatenia a nahradenia trov konania. Dňa 21.10.2013 bola medzi žalobcom a žalovanou uzatvorená Úverová zmluva č. 80000, na základe ktorej žalobca žalovanej poskytol pôžičku vo výške 5.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 83,97 eura vždy k 15.dňu mesiaca v počte 120 splátok od 15.11.2013 do 16.10.2023. Výška RPMN bola dohodnutá na 19,02% ročne pri priemernej RPMN 18,84 %. Žalovaná sa celkovo zaviazala zaplatiť žalobcovi sumu 10.326,40 eura.

7. Z bodu 4.2 úverovej zmluvy vyplýva, že ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania, je banka oprávnená žiadať predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP. V zmysle bodu 4.3 úverovej zmluvy, ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne a to až do jej zaplatenia.

8. Žalobca zaslal žalovanej druhú upomienku zo dňa 23.12.2014, v ktorej uviedol, že žalovaná je k 23.12.2014 v omeškaní splátok vo výške 138,49 eura + 15 eur spoplatnenie upomienky, a žalovaná je povinná uvedenú sumu zaplatiť do 28.12.2014.

9. Výzvou zo dňa 23.03.2015 žalobca vyzval žalovanú na predčasné splatenie zostávajúcej časti úveru vo výške 5.011,39 eura + 30 eur za spoplatnenie najneskôr do 02.04.2015.

10. Z karty klienta na č. I. 33 vyplynulo, že žalovanej bol 01.10.2013 poskytnutý úver vo výške 5.000,- eur a dňa 23.03.2015 došlo k zosplateniu sumy 4.756,47 eura a žalovaná spolu v období od 15.11.2013 do 06.02.2015 zaplatila sumu 1.163,16 eura.

11. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

12. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

13. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

14. Podľa čl. 8 CSP, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

15. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

16. Podľa § 215 ods. 1 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

17. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

18. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

19. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 21.10.2013 (ďalej len Občianskeho zákonníka), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 53 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú

vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 54 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

24. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 21.10.2013 (ďalej len zákona o spotrebiteľských úveroch), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

25. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie
a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania
b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

27. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone o spotrebiteľských úveroch. Súd vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na daný vzťah aplikoval aj ustanovenia § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvného vzťahu.

28. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

29. Podľa § 11 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo

bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

30. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

31. Podľa § 23a ods. 1 a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

32. Podľa bodu 4.2 Úverovej zmluvy, ak klient poruší alebo nesplní akýkoľvek záväzok vyplývajúci z úverovej zmluvy a vzniknutý kedykoľvek počas jej trvania vrátane omeškania v zmysle predchádzajúceho bodu 4.1 alebo nespláca riadne a včas iný úver alebo pôžičku poskytnutú bankou, banka je oprávnená: 4.2.1 žiadať predčasné zosplatenie zostatku úveru s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a VOP, 4.2.2 požadovať od klienta pokutu za porušenie zmluvných podmienok v zmysle sadzobníka poplatkov.

33. Podľa bodu 4.3 Úverovej zmluvy, ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatennej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5% p.a. a to až do jej zaplatenia.

34. Predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovanej, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. I keď sporná zmluva predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka) predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), a to cez odkaz podľa ustanovenia § 1 ods. 2 druhá veta Obchodného zákonníka. Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Obchodného zákonníka (čo sa týka konkrétnych práv a povinností) ako aj ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľa a spotrebiteľských zmlúv). V tejto súvislosti súd upriamuje pozornosť na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21.4.2015 (sp. zn. 3MCdo/14/2014), podľa ktorého ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa na právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

35. Zákon o spotrebiteľských úveroch nadobudol účinnosť dňa 11. 06. 2010. Podľa jeho prílohy č. 1 prebral právne záväzné akty Európskej únie okrem iného Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. 04. 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 57/102/EHS. Podľa článku 10 ods. 2 písm. h/ Smernice 2008/48/ES, zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Podľa článku 22 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice. Výkladu § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z. z. zodpovedá

výklad v tom zmysle, že spojenie "výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov" je potrebné vnímať tak, že sa tým myslí splátka obsahujúca istinu, úroky a poplatky, pri ktorej má byť uvedená výška, dátum a ich počet. Akýkoľvek iný výklad tohto ustanovenia by bol v priamom rozpore so Smernicou 2008/48/ES. S poukazom na rozsudok Súdneho dvora z 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, súd konštatuje, že úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch a preto nie je možné považovať túto zmluvu (spotrebiteľský úver) za bezúročnú a bez poplatkov.

36. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bol založený záväzkový vzťah, a to úverovou zmluvou zo dňa 21.10.2013 č. XXXXX, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.000,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať formou 120 pravidelných mesačných splátok vo výške 83,97 eura. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať úver, s jeho splácaním sa dostala do omeškania. Z dôvodu porušenia zmluvných povinností žalovaným žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru.

37. Súd po vrátení veci odvolacím súdom opätovne preskúmal zmluvu o úvere, z ktorej je zrejmé, že táto zmluva je svojím obsahom zmluvou spotrebiteľskou v zmysle ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, kde žalovaná je spotrebiteľom, ktorá zmluvu uzavrela na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a žalobca je podnikateľom v oblasti poskytovania úverov. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže žalobca ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Súd po preskúmaní zmluvy o úvere dospel k záveru, že zmluva obsahuje všetky náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to aj vrátane náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., keď vychádzal z právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, v ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že „nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.“

38. Z prehľadu splátok vyplynulo, že žalovaná uhradila na istinu sumu 243,53 eura, a preto nárok žalobcu na zaplatenie istiny vo výške 4.756,47 eura považoval súd za dôvodný. Nárok žalobcu na zaplatenie úroku a úroku z omeškania je dôvodný. Úroková sadzba bola v Úverovej zmluve dohodnutá vo výške 15,90 %. K zosplatneniu úveru došlo dňa 23.03.2015. Žalobca vo svojej žalobe žiadal zaplatenie istiny spolu s nezaplatenými poplatkami za poistenie vo výške 6,18 €, vyčísleným úrokom vo výške 216,19 €, vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 2,55 €, úrokom vo výške 15,90 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z nezaplatenej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia. Žalovaná tieto nepopierala

39. Na základe uvedeného súd vyhodnotil, že zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, nemožno ju teda považovať za bezúročnú a bez poplatkov, preto má žalobca nárok na poplatky za poistenie vo výške 6,18 eura, aj na úroky z úveru, ktoré si žalobca vyčísľil v sume 216,19 eura a ďalej požaduje aj úroky vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4.756,47 eur od 24.03.2015 do zaplatenia. Z bodu 4.3 úverovej zmluvy vyplýva, že ak klient neuhradí úver v lehote splatnosti úveru, je povinný uhradiť z nesplatenej časti úveru popri úroku z poskytnutých peňažných prostriedkov aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, a to až do jej zaplatenia. V súvislosti s oprávnenosťou nároku žalobcu na zmluvné úroky z dlžnej sumy po zosplatnení pohľadávky súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/1014/2015, v ktorom sa uvádza, že ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) a za

poskytnutie finančných prostriedkov by už dlžník neplatil žiadnu sumu. Predčasná splatnosť úveru je sankciou za porušenie povinností dlžníka. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, za akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v zjednanej lehote splatnosti veriteľovi nevráti. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškania so splatením istiny a na rozdiel od zmluvného úroku ich môže veriteľ požadovať, i keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 OZ). Pritom platí, že môžu existovať popri sebe. Keďže z bodu 4.3 Úverovej zmluvy vyplýva, že v prípade omeškania so splácaním je klient povinný uhradiť úrok z poskytnutých peňažných prostriedkov až do zaplatenia dlžnej sumy, súd žalovanú zaviazal na zaplatenie tak vyčíslených úrokov vo výške 216,19 eura, ako aj úrokov vo výške 15,90 % ročne zo sumy 4756,47 eura od 24.03.2015 do zaplatenia.

40. Vzhľadom na to, že žalovaná sa s úhradou dlžnej istiny dostala do omeškania, vznikol žalobcovi nárok aj na úroky z omeškania. Žalobca si v zmysle bodu 4.3 Úverovej zmluvy uplatnil úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, ktoré vyčíslil vo výške 2,55 eura. Ďalej si uplatnil aj nevyčíslené úroky z omeškania zo sumy istiny 5.000,00 eur od 04.09.2014 do zaplatenia a zo sumy vyčíslených úrokov 1.566,43 eur od 04.09.2014 do zaplatenia. Rozsudkom č.k. 10C/133/2015-88 zo dňa 15.02.2017 súd žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške vo výške 5,00% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 4.756,47 € od 24.03.2015 do zaplatenia. Zo žalobcom pripojenej tabuľky obsahujúcej presný výpočet úrokov a úrokov z omeškania je zrejmé, že úroky z omeškania ku dňu 23.03.2015 boli vo výške 2,55 eur.

41. Súd ďalej priznal žalobcovi nárok na zaplatenie poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 6,18 eura, ktoré sú podľa bodu 1.2 Zmluvy o úvere účtované na ťarchu účtu a ich výška vyplýva z uvedeného bodu Zmluvy o úvere (2,06 eura mesačne).

42. V súvislosti s nárokom žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania z vyčíslených zmluvných úrokov súd poukazuje na zákaz anaticizmu, teda úročenia úrokov (napr. NS ČR: 35Odo/101/2002 - Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva potom veriteľ nemá preto, že ani občiansky ani obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Inak povedané, ani obchodný ani občiansky zákonník nezakotvujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky.). Z dôvodu, že je zakázané brať úrok z úroku, ako aj s poukazom na § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého úrok a tiež úrok z omeškania sú príslušenstvom a nie hlavnou vecou, súd žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 216,19 € od 24.03.2015 do zaplatenia nepriznal.

43. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plyní od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

44. Lehota na plnenie je tri dni, pričom plyní od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote troch dní objektívne nemožné. Predĺženie paričnej lehoty musí súd odôvodniť v odôvodnení rozsudku. Je v záujme strán sporu a v súlade so všeobecnou poučovacou povinnosťou, aby paričná lehota bola vo výroku rozsudku uvedená vždy.

45. Vychádzajúc zo žiadosti žalovanej na pojednávaní o možnosť zaplatiť dlžnú sumu v splátkach súd aplikujúc § 232 ods. 4 CSP umožnil žalovanej zaplatiť dlžnú sumu v mesačných splátkach. Súd žalobcu vyzval, aby sa vyjadril, či súhlasí s tým, aby žalovaný uhradil zvyšnú časť dlhu v splátkach po 100,- eur. Odpoveď žalobcu bola súdu doručená až dňa 26.11.2019, kde uviedol, že suma 100,- je málo. Žalovaná na pojednávaní dňa 27.01.2020 uviedla, že je schopná splácať dlh po 200,- eur. Súd zohľadňujúc finančné a sociálne pomery žalovanej, jej príjem zo zamestnania, ako aj ňou deklarované výdavky, určil mesačnú splátku vo výške 200,00 eur tak, ako to žiadala žalovaná, keď ňou navrhovanú sumu splátok považoval za primeranú výške dlžnej sumy a dobe jej splácania. Súd má za to, že uloženie povinnosti

zaplatenia dlžnej sumy v splátkach a ich výška s ohľadom na postavenie obchodnej spoločnosti žalobcu na finančnom trhu nijako neohrozí žalobcove ďalšie podnikateľské aktivity a ani vážne nezasiahne jeho majetkovú sféru, keďže dlžná suma bude uhradená približne za obdobie dvoch rokov. Splatnosť každej mesačnej splátky súd určil vždy do posledného dňa v mesiaci počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku až do zaplatenia pod stratou výhody splátok.

46. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

47. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 396 ods. 3 CSP, Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

49. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 3 CSP postupom podľa § 262 ods. 1 CSP, keď žalobca bol v konaní plne úspešnou stranou sporu a preto mu súd proti žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

50. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, so sídlom Pohraničná 6, 945 01 Komárno, na Krajský súd v Nitre, so sídlom Štúrova 9, 950 48 Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- f) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.